

..เวรกรรมไม่มีอายุความ...

นำเสนอเมื่อ : 9 ก.พ. 2552

“กัมมุนา วัตตตี โลกโก” สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม ผมเป็นคนโบราณ มีความเชื่อกฎแห่งกรรมเพราะผ่านชีวิตมา ได้เห็นสิ่งที่ไม่น่าเชื่อ ก็ได้พบเห็นมากับตา จะเล่าให้ใครฟัง อาจไม่มีใครเชื่อ แต่ตัวผมเองเชื่อสนิท และเชื่อว่า เวรกรรมมีจริง ของใครของมัน เป็นไปตามกรรม ผมจึงพยายามประกอบแต่กรรมดี หลีกเลียง ละเว้น ไม่ทำในสิ่งที่ผิดทำนองครองธรรม มีคติประจำใจง่าย ๆ ถือปฏิบัติ 4 ประการ คือ

1. **ขยัน “วิริเยน ทุกขมจเจติ”** คนล่องทุกข์ได้เพราะความเพียร ไม่ขยันทำงาน แล้วจะมีกินได้อย่างไร จริงไหม โบราณว่าไว้ “จะดักลอบดักลั่นจมนันกู จะเกี่ยวสูก็อุตสาหไปหาสาว” จะมีเมียนอนนให้สาวมาหา คงจะมีแต่สาวมาเท่านั้นที่มาหา ฉะนั้นน้องๆ รุนหนุ่ม-สาว ทั้งหลาย ความขยันช่วยให้คนพินทุกข์ได้ ขยันทำงานเก็บออมทรัพย์ไว้กับธนาคาร ยามแก่ปลดเกษียณก็พอมีกิน ไม่ต้องเดือดร้อนและปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบอย่างดี ด้วยความสุจริต ไม่คิดคดโกง เอาเปรียบผู้อื่น สังคม และประเทศชาติ งานในหน้าที่ต้องฝึกฝนให้มีความชำนาญ รูจจริง มีความรับผิดชอบ นี่คือคุณค่าของคนดี

2. **ประหยัด เลี้ยงชีวิตแต่พอดี รู้จักกำหนดรายได้ และรายจ่าย มิให้ผิดเคือง ไม่ฟุ่มเฟือย** ควรให้รายได้มากกว่ารายจ่าย โดยการแบ่งทรัพย์ออกเป็น 4 ส่วน

2.1 ส่วนหนึ่งเพื่อเลี้ยงสังคมครอบครัว อาทิ อาหารประจำวันในการกินอยู่มิให้ขาด นี่คือสิ่งจำเป็นในชีวิต แต่เหลา บุหรี่ ลิโพ ฯลฯ ตัดออกนะ เพราะมิใช่อาหารที่จำเป็น

2.2 อีก 2 ส่วน สำหรับการศึกษา เครื่องนุ่งห่มของลูก-เมีย-และตัวคุณเอง ต้องเตรียมไว้ หรือเงินทุนเพื่อเตรียมทำอาชีพเสริม เพื่อหารายได้ อาทิ ทำกุนเชียง หมูหยอง ไสกรอกเปรี้ยว เป็นต้น เพื่อซื้ออุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ มาประกอบอาชีพ จะได้ไม่ต้องไปยืมเงินนอกระบบเขา จริงไหม

2.3 อีกส่วน เก็บไว้ใช้ในคราวจำเป็น ยามเจ็บป่วย หรือพ่อ-แม่เดือดร้อน จำเป็นต้องใช้เงิน เราอาจฝากออมทรัพย์พิเศษไว้ก็ได้ เพราะสิ่งไม่คาดคิดอาจเกิดขึ้นได้เสมอ ตามบุญกรรมของใครของมัน จริงไหม ถ้าเราใช้จ่ายเงินไม่ฟุ่มเฟือย ประหยัด มีความเป็นอยู่ตามอัตภาพ ไม่เห่อสมัยนิยม ไม่เป็นทาสของวัตถุ เราก็กังพอมีเงินเก็บ และไว้ทำบุญ ใสบาตรใดทุกวัน การทำบุญ หรือการกระทำความดี ต้องทำทุกวัน เหมือนหยดน้ำใส่โอ่ง วันละเล็กละน้อย ก็เต็มโอ่งเองแหละ

3. **ซื่อสัตย์ หรือสัจจะ ความจริงใจ** คนดีจะต้องมีความจริงใจ คือ ประพฤติชอบด้วย กาย วาจา และใจ จึงนับเป็นคนดี คนที่คดโกง โกหกต่อแหล หลอกลวง อย่างนี้จะเจริญได้อย่างไร ต้องประพฤติอยู่ในศีลธรรม มีความสุภาพอ่อนน้อม มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ นี่คือคุณลักษณะของคนดี

4. **อดทน หรือ ขันติ** ทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียรเข้มแข็งอดทนไม่หวั่นไหว มั่นคงในจุดหมายไม่ท้อถอย ทำงานด้วยความรัก ไม่ปล่อยจิตให้ฟุ้งซ่านเลื่อนลอย จิตฝึกใฝ่ในหน้าที่ จนบรรลุเป้าหมาย คือ สำเร็จ อดทน มักคู่กับทนอดเสมอ สมัยผมเรียนหนังสือ ทนอดบอย เพราะไม่มีจะกิน แต่ก็เพราะความอดทน จึงมาได้ถึงเดี๋ยวนี ดูตัวอย่างพระมหาชนกที่เรื่อแตก คนอื่นอ่อนวอนให้เทวดาช่วยแต่ตายหมด พระมหาชนก วายนำทั้งวันทั้งคืน ไม่ยอมอ่อนวอนให้ใครช่วย ความอดทน วายนำจนมีนางเมขลามาช่วยและได้ครองราชสมบัติ มีความสุขในบั้นปลายชีวิต นี่แหละผลของความทนอดและอดทน จึงนำความสำเร็จมาให้ “ขันติ หิตสุขาวหา” ความอดทนนำสุขมาให้

✘??

เอกสารประกอบการเขียน

1. ธรรมเนียมชีวิต พระธรรมปิฎก 11 กรกฎาคม 2543 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. พุทธศาสนสุภาษิต เสฐียรพงษ์ วรรณปก พุศิจิกายน 2534